

ଯୋଜନା

தடியங்கள்

திருவா

୫

5

திட்டவங்கள்

தட்டங்கள்

திருவாண்டூர்

விளை

கலை இலக்கிய மன்பார்வை

விவேக்

వివేక

கிளிநொச்சி கலை இலக்கிய நண்பர்கள்

THADAYANGAL — A Free verse
Collection by VIVEK

First Edition : September 1987

- நூல் : தடயங்கள் (புதுக்கவிதைத் தொகுதி)
ஆசிரியர் : விவேக்
அட்டைப்படம்
ஓவியங்கள் : விவேக்
அச்சுப்பதிப்பு : முருகுலம் சர்வசக்தி அச்சகம், கிளினாச்சி.
முதற்பதிப்பு : செப்டெம்பர் 1987
வெளியீடு : கிளினாச்சி கலை இலக்கிய நண்பர்கள்
உரிமை : ஆசிரியருக்கு

விலை ரூபா 15/-

முன் ஞாரை

உரைநடை வடிவிலோ, கவிதை வடிவிலோ அறுபது பக்கங்களில் கூறுவதை, ஆறு பக்கங்களிலை; ஆறுவரிகளில் கூறுவது புதுக்கவிதை ஆகும். ஆம், கருவில் விரிந்து உருவில் குறுகிய இலக்கிய வடிவமாக புதுக் கவிதை விணங்குகிறது. அறுபது பக்கங்களுக்குரிய பொருள் விரிவையும். குறஞக் குரிய வடிவத்தையும் அது கொண்டமைகிறது. பலர் கூறுவது போல அல்லது நினைப்பதுபோல உரைவீச்சாக கலம் அமைப்பில் வார்த்தைகளைத் தொகுப்பது புதுக்கவிதையாகாது. என்னைப் பொறுத்தவரையில் தமிழக்குப் புதுக்கவிதை புதியதொரு இலக்கிய வடிவமன்று. தெய்வப் புலவர் திருவள்ளுவர் யாத்த திருக்குறள் ஒவ்வொன்றும் புதுக்கணிதைகள் தாம். விரிந்த கருவும், குறுகிய வடிவமும் இப்புதிய துறையின் இரு ஆதார இலக்கணங்களாக இன்று மாந்திட்டன.

இந்த அளவு கோலைக் கொண்டு நோக்கும் போது தமிழ் விவேகானந்த வின் (விவேக) ‘தடயங்கள்’ என்ற இப்புதுக்கவிதைத் தொகுதி திருப்தியையும், மகிழ்ச்சியையும் தருகின்றது.

‘சமாதானத்திற்காகப் ‘போராடுதல்’ என்பது இன்று உலக வன்றரசுகளின் கலோகம் மட்டுமல்ல; மூன்றும் மண்டல வறிய நாடுகளினதும் பொதுக்கருவர்க இருக்கின்றது ‘விவேக’ இந்துவின் முதற்கவிதையிலேயே உகலலாவில் ஒரு பொதுத்தன்மையைத் தொட்டுக்காட்டுவதன் மூலம், சராசரிக்கவிஞன் ஒருவனின் தரத்திலிருந்து ஒருபடி உயர்ந்து விடுகிறார்.

நாம்

போராடுக்கொண்டிருக்கிறோம்
ஓர்

‘சமாதானத்திற்காக’ என்ற வரிகள் “விவேக” கை ஆஞ்சோக்

கியமான ஒரு புதுக்கவிஞனாக நமக்கு அற்முகப்படுத்து கிறது.

இயற்கையின் நிகழ்வுகளை மனித செயற்பாடுக் கோடு, இயக்கத்தோடு தொடர்பு படுத்தும் ஆற்றல் புதுக்கவிதையின் ஒரு சிறப்பியல்பாகும். குழந்தாரணிகளை, அவற்றின் தமிழ்மான நிகழ்வுகளை, மனுக்குலத்தின் நடவடிக்கை களோடும் மனித உணர்ச்சிகளோடும் இணைத்து அற்புதமான கவிதைகள் சிலவற்றை ‘விவேக்’ தந்துள்ளார்,

இது இல்லயதிர் காலம்

மட்டுமல்ல

கிளை களூம்

முறிந்துவிழும்

காலம்

எனினும்

வேர்களுக்கு

நீரை

விட்டுக்கொண்டே

இருப்போம்'

என்ற சுதந்திரப் பயிர்க் கவிதையும்,

பூக்களெல்லாம்

அனிவகுத்து போவின்றன

புயலோடு போர்தொடுக்க.

என்ற போர்க்களத்தில் பூவையர் எனும் கவிதையும் இதற்குத் தக்க உதாரணங்களாகும் இவரின் இக்கவிதைகளில் புதுக்கவிதைப் படிமம் நன்கு விழுந்துள்ளது. நிகழ்வையும், நிகழ்வின் விளைவையும், நிகழ்வின் செய்தியையும் இவரது இக்கவிதைகளில் சிறப்புறக்காணவாம்.

‘தடயங்கள்’ என்ற இத்தொகுப்பில் பல சவைக்கவிதைகள் உள்ளடங்கியுள்ளன, சமகாலப் பிரச்சினைகள் வறுமை, காதல், ஏமாற்றம், ஏக்கம் போன்ற பல்வேறு உணர்வுகள் கருப்பொருட்களாகச் செறிந்துள்ளன. ‘தடயங்கள்’, என்ற கவிதையில் சமகாலப் பிரச்சினையின் பூதாகாரத்துயரமும், மனித உணர்வின் இலட்சிய உணர்வும் சிறப்பாகச்

சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன, முதிரா இவைமயின் காதல் ஏக்கத்தை 'விவேக்'கின் பல புதுக்கவிதைகளில் காணமுடிகிறது. எனினும், இவை யாவற்றிற்கும் மேலாக 'விவேக்'கின் சில கவிதைகளின் இறுதிவரிகள் நம் ஆத்மாவைச் சிலிர்க்கவைப்பதுடன் புதிய அனுபவத்தையும், புதிய செய்திகளையும் தரும் சிறப்பைப் பெற்றிருக்கின்றன, அவருடைய கவிதைகள் தேர்ந்தெடுத்து இயல்பாகவியும் வார்த்தைகளின் இணைப்பால் கவித்துவச்சிறப்பையும், கலையழகையும் பெற்றிருக்கின்றன.

‘விவேக்’ வயதில் இளைஞர். வயதுக்குரிய அனுபவ வெளிப்பாடுகளாக இக்கவிதைகள் பல இருந்தாலும். சில கவிதைகள் அனுபவக்கவிஞன் ஒருவனின் கவிதா வெளிப் பாடுகளாகவுள்ளன. குறுகிய பார்வை வட்டத்துக்குள் அடங்காது பரந்ததோர் உலகலாவிய பார்வை ‘விவேக்’கிடம் நெரிகிறது. எதிர்காலத்தில் ஈழத்திற்குப் பெருமைதரும் ஒரு கவிஞராக ‘விவேக்’ நிச்சயம் மலர்வாரென்பதற்கு ‘தட யங்கள்’ சான்றாகின்றன,

കെ-ങ്കൈ ആഫ്രിയാൻ

உதவி அரசாங்க அதிபர் பஸ்மீனா,
காரைக்கி. கிளிரோக்கி
15-9-87.

அந்த வானமும் என் சிறகுகளும்

என் பயணத்தில் நான் பார்த்து, கேட்டு, அனுபவித்தவற்றில் என்னில் பாதிப்புகளை ஏற்படுத்திய மிகழ்வுகளின் தடயங்களே இக்கவிதைகள்.

கவிதை வானில் நான் சிறகு வளர்ந்த பறவை அல்ல சின்னஞ்சிரு பறவை.

பறக்க முடியுமா என்பதற்கான ஒர் பரிசோதனையே இந்த முயற்சி என்கிறகளை பரிசோதித்துப் பார்ப்பதற்கான வெள்ளோட்டம்.

புதுக் கவிதைகள் கெடுங்கவிதைகளாக இருப்பதிலும் பார்க்க சுருங்கச் சுறு விளங்கவைக்கும் குறுங் கவிதைகளாக அமைவதில் உள்ள அழகையும் சிறப்பையும் புதுக்கவிதை மன்னன் மு. மேத்தா அவர்களின் கவிதைகளில் திறறயப் பார்த்திருக்கிறேன். அதைப்போல் நானும் கொஞ்சம் முயன்ற பார்த்திருக்கிறேன்.

நான் கவிதைக்குள் காலடி எடுத்துவைத்தது 1982ம் ஆண்டாகும். என் முயற்சிகளுக்கு முதலில் களம் அமைத்துக் கொடுத்த சிந்தாமணி பத்திரிகைக்கும் தொடர்ந்து என்னைத் தட்டிக்கொடுத்து ஊக்குவித்த சஞ்சீலி, ஈழமுரசு, மாஸலமுரசு முரசோலி, ஆகிய பத்திரிகைகளுக்கும் மிகவும் நன்றிகூற கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

இத்தொகுதிக்கு சிறப்பு கேர்க்கும் வண்ணம் சிறந்த தொரு மூன்றுரையை வழங்கி என்னை ஊக்கப்படுத்திய ஈழத்தின் பிரபல எழுத்தாளரும், நாவலாசிரியருமான மதிப் பிற்குரிய திரு. செங்கை ஆழியான் அவர்களுக்கும், இத்தொகுதியில் மட்டுமல்லாது பத்திரிகைத் துறையிலும் என்னை அறிமுகம் செய்துவைத்த எனது ஆசிரியர் மதிப்பிற்குரிய

திரு எஸ். திருச்செல்வம் அவர்களுக்கும் பணிவான தன்றிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நான் உயர உயரப் பறக்க வேண்டுமானால் என் சிறத்தள் பலப்படவேண்டும். வரசகர்களின் சிறந்த விமர்சனங்களே ஆரோக்கியமளிக்கும் ஒள்டதங்கள். அவற்றை எதிர்பார்த்து ஆவலுடன் காத்திருக்கிறேன்.

133/I ஜெயந்திநகர்,

திலிநோச்சி,

15-09-1987

திலிநோச்சி

ஷாபுரிட்டு

ஷாபுரிட்டு

அண்புடன்

விவேக்

ஷாபுரிட்டு

ஷாபுரிட்டு

— ஷாபுரிட்டினாய்த்துங்கிளகி

ஷாபுரிட்டு

ஷாபுரிட்டு

ஷாபுரிட்டு

ஷாபுரிட்டு

—

ପୁକ୍ତକଣ୍ଠ

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

ମୁଦ୍ରଣଶାଳା

வாங்கிக்கொண்ட—

முற்றுப்புள்ளி

வெக்கப்போய்

கேள்விக்குறியாலிப்போன —

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ

இதயங்களுக்கு

१५

கமர்ப்புகள்

முத்துக்

காலை

நிரம்பம்

நெம்

போராட்டுக்கொள்கூடுக்கிடோம்
உர்
சமாதானத்திற்காக !

பூமி அதீர்
ஏத்தங்களை
எற்படுத்திக் கொள்கூடுக்கிடோம்
உர்
அகவைக்காக !

அஸ்தமனத்தை
அறிவிக்கும்
எங்கள்
அதிகாலைகள்
பூபாளத்திற்கு பதிலாக
முகாரியையே
முன்னவக்கும்.

பூமியில் கேட்கும்
முழுக்கங்களால்
மேகங்கள்
மோதிக்கொள்வதை
நிறுத்தி
வாய்பொத்தி
நிற்கும்.

தூரத்திக்கொண்டுவரும்
துப்பாக்கி ஏவுகளால்
தென்றல் காந்து
கிழிபடும்..

‘வேல்’ லக்குழங்கைகள்
மனித பொம்மைகளின்
அங்கங்களை
ழற்றி விளையாடும்,

பொட்டிமுந்த
 எங்கள்
 பெண்ணிலவுகளை
 சேரக மேகங்கள்
 ஆக்கிரமித் துக்கொள்ள
 அமாவாசை
 ஆவர்களிடம்
 கிரந்தரமாகும்.

குருதியவைசள்
 மோதிப் பாய்ந்து
 கீழ்வாண
 சிகப்பாக்கும்.

முதல் குதி
 எங்குமிடக
 காக்காவுமிட
 மூன்றாவுமிட

— மூன்றாவுமிட

காக்காவுமிட
 காக்காவுமிட

காக்காவுமிட
 காக்காவுமிட

எங்களின்
 நாட்கள்

கதந்திரப் பயர்

வெள்ளும் வெள்ளும்

நீண்டம்

நீண்டமான நீண்டம்

நீண்டமான நீண்டம்

நீண்டமான நீண்டம்

நீண்டமான நீண்டம்

நீண்டமான நீண்டம்

நீண்டமான நீண்டம்

எங்கள்
சோலைகளின்
ஙவ்களைகளை
மழுந்து
சுருக்கின்றன.

இது இதைபுதிர் எல்ல
ஏட்டுமல்ல
கிளைகிளும்
முறிஞ்சுவிழும்
காலம்.

ஈனினும் —

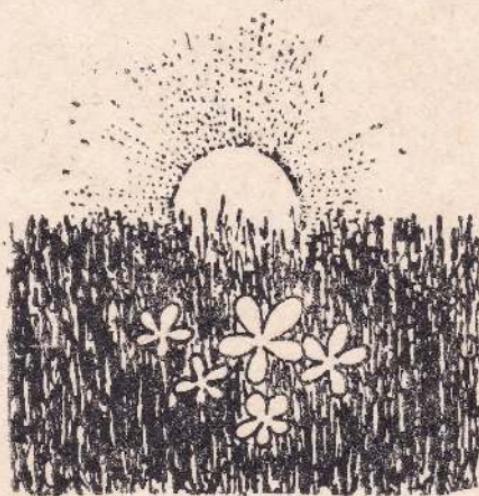
வேர்க்குக்கு
நீண்ட
விட்டுக்கொள்ளல்
இருப்போம்.

ஊசீஸ விருங்களால்
பறிக்கப்பட்டு
பாதத்திலிட்டு
விதிக்கப்பட்ட.

பல சிற
மன்னளிலிருந்துக்
சிதறிய
விதைகளிலிருந்து
ஆயிரமாயிரக்
நன்றான் முனைக்கும்.

இனி அந்தப்பூக்கள்
வெப்பங்கப்பூக்கும்

புரட்சி

விழிப்பு

இரவில் தூங்கி
விழந்ததும்
விழித்தெழுவது
இயறி.

எயக்கு
விழிய வேண்டுமெனின்
விழித்தே
இருக்க வேண்டும்
என்பது
நீதி.

உணர்வுகள்
மரணிப்பதி ஸ்வல

‘வசந்தத்தின்
வருளகக்காகவே
வாசல் பழகளானோம்.

கரித்திரம் ஒன்றை
புதிதாய் எழுதிடவே
உதிரத்தை
கையாக்கினோம்.

புட்சித்தளிர்கள்
பூப்பதற்காக
இந்த மன்னில்
நாமே
உரமானோம்,

நாம் மரணிக்கவில்லை
உதயத்தை விரும்பும்
உள்ளங்களிலெல்லாம்
உணர்வுகளாய்
தீவிக்கிறோம்.’

மாட்டாளி

வளிநப் புதகளுக்கு
மழு பொழியும்
ஏர் மேகு,

வாழ்க்கை வாளில்
சந்தேக வத்தின்
யின்னலைக்கூட
இவன்
சுற்றுத்துகிள்ளை

ஓடு வணக
மட்டுமே
வாய்விக்கொள்கிறான்
இதுவத்தின்

போராளி

விவாக இருந்தவன் தான்
அவன்
நெறுப்பின் வெப்பத்தால்
குரியனானான்.

ழவாக இருந்தவன் தான்
அவன்.
புயல் வந்து மோதியதால்
ஞகஷமானான்.

காலூபீர் பேசல்
நடந்து திரிந்தவன் தான்
அவன்.

கால்கள் காயப்பட்டதனால்
சிறகுகளை கட்டிக்கொண்டான்.

விவாக இருந்தவன் தான்
அவன்.

அவமானம்

ஈடு அமைக்குதல் என்று

கூறு

செல்லுப்போல் அமைக்குதல்

என்று சொல்லுகின்றன

உள்விழியாற்றில்

குளித்துக் கொண்டிருந்தபோது

காதல் அலை

மேரதிபதால்

என் ஆடை அவிழ்ந்து

ஒடிவிட்டது.

இருட்டுள் நான்

இனி

காரயேற வேண்டும்.

ஈடு அமைக்குதல் என்று

கூறு

வறட்சி

கார்மேகம்
வானத்தோடு
கோபித்துக்கொண்டது.

குளங்களிலெல்லாம்
வறுமை .

பூமிப்பெண் தன்
வயல் ஆடைகளை
இழுந்து
அரை விர்வானாம்.

நீர்ப்பாசன
பொறியியலாளர்களுக்கு
உர் ஆலோசனை.

இங்கே —
பெருக்கெடுத்துப்பாயும்
கண்ணீர் நதிகளை
குளங்களில்
தெக்கிவைத்தானென்ற என்ன ..?

நூலாகம்
 இந்தியத்துவம்
 முப்பால்வராத்திரை
தூண்டில் போடும்
மீன்கள்
 நூலாகம்

நூலாகமிலிய
 நூலாகம் நூலாகம்
 மீன்கள்
தூண்டில் போடும்
 விந்தையை கண்டு
 வின்து போனேன்.

ஓ ..!

அவளின் விழிகள் ...

நூலாகம்
 நூலாகம் நூலாகம்
 நூலாகம்
 நூலாகம் நூலாகம்

ஒருவழிப்பாதை

ஸ்ரீவாசல்
வழியாக புகுந்து
அவளின்
இதயவீட்டுக்குள்
பிரவேசித்தேன்.

வெளியேற
நினைத்தபோது
வழிதெரியவில்லை.

பின்புதான் புரிந்தது
அது —
ஒருவழிப்பாதை என்று .

ரமாற்றம்

என் தோட்டத்து
ரோஜாச்செடி
ஒவ்வொரு நாளும்
ஒவ்வொருமலரையே
பிரச்சிப்பது
என்
கந்தலு க்காகந்தான்.

என் தோட்டத்து
ழூச்செடிகள்
முப்புத்ததெல்லாம்
என்
காதுகளுக்காகந்தான்
என்பதை
கைட்சியாகந்தான்
தெரிந்து கொண்டேன்.

— இது
நூலாக முறையிடியிலோ

வறுமை

அந்த

குடிசைக்குள் சென்று
அடுப்பைப்பார்த்தேன்.

நெருப்பும் இல்லை
புகையும் இல்லை.

தேழப்பார்த்து
தெரிந்து கொள்ள டேன்.

புகைந்தது
குழங்கதயின் வயிற்றுக்குள்!
நெருப்போ—
தாயின் நெஞ்சிக்குள்!

காவுக்கள்

காவுக்கள்

கடற்கூரியில்
பதிந்த
கம்
ஊழுச்சு வடிகள்
அவைகளினால்
அழிக்கப்பட்டுவிட்டன.

இதயத்தில்
பதிந்த
காதலின் கவுக்கள்
வர்முக்குக்கணயயே
அரித்துக்கொண்டிருக்கின்றன.

காவுக்கள்

சோதனை

திருவாறை வாணி

பேண்டோ...

என்

சித்தகாலகள்

கெல்லூம் வழியில்

உள்

ஞாபகங்களிடம்

கீல்விக்கொண்டு

கடக்க முடியாமல்

எவ்வளவு

கண்டப்படுவிற்கு

தெரியுமா ?

ஆகையிறைவக்கடக்க

அவதிப்படும்

வரகங்களைப்போல ...

காளல்வரி

முகத்தைப் பார்த்தேன்
முகவரியை தந்தாய் .

காள் காட்டுவிட்டு
காதல் வரிகளை அடிப்ப
கவிதையாக்குமுன்பே
காளல் வரிகளை
காட்டுவிட்டாயே !

நிலவும் குளமும்

— பிரதிவேலம் —

ஏன்ற சூரியன் முன்னால்
 அந்த நிலவும் குளமும்
 குளமும் நிலவும்
 கணவன் மணையி

ஏன்ற சூரியன் முன்னால்
 அல்லி மலர் பகுதும்
 அவர்களின் குழந்தை

நம்ப மாட்டீர்களா ...?

என்னோடு வாருங்கள்
 இப்பில்
 காட்டுகின்றேன்

அந்த
 குளத்தின் கூடியில்
 நிலவு
 மயங்கிக்கிடப்பதை ...!

கவிதையில்

நிரந்தரம்

மாஸமிட

வங்கோரையெல்லாம்

மறுத்து விட்டாய் .

வாழ்வில் எதுவுமே

நிரந்தர மில்லை என

வருத்தப் படுகிறாய் .

என்

கெஞ்சிலோர்

கெருடல்

உன்னை

நிரந்தரப்படுத்த வேண்டுக் கள்ளு .

அதனால் தான்

உன்னை

ஓர்

கவிதையாக்கியிட்டேன் ,

காதலன்வரவு
எண்ணி . . .

நூலாகியில்

அந்த மரங்கள் ஏன்
ஆடைகளை
அவிழ்த்து விட்டுக் கொண்டிருப்பதே
நிர்வாணமாய்வதே நகநூல்
நிற்கின்றன அதைக் கொண்டிருப்பதே
அவ்வளவு
வறுகமயா? . . . நூலாகியில்
நூலாக இல்லை நூலாகியில்
அதோன்றுக் கொண்டிருப்பதே
ஏந்து கொண்டிருக்கிறான்
வசந்த காதலன் . . . நூலாக
புத்தாடைக்கும்து! . . . நூலாக

விரோதம்

விரோதம்

விரோதம்

நான் விரோதம் தான்
 வெளிச்சத்துக்கு ஒருமிகு
 அவை விரோதியா எம்பி
 அவைக்கு வெளிமிகு
 வெளிச்சம் விரோதியா ...?

விளக்க
 அவணக்க வங்கு
 மரணத்தை விளக்கி வங்கு
 அவணத்துக் கொண்டன
 ஒ...!
 அந்த விட்டில்கள் வங்கு

காலங்கள் காத்திருப்பதில்லை

அமாவட்சயன்று தாங்கள்
வெளியே வெள்று
பாரத்தேன்.

ஒரு
நன்மையின்
கீழதூ

இளமை க்கங்களை
மட்டுமே
நேஷப்போன வழியில்
அவளை அவள்
சொந்தாக சிக் ராண்டான்

வறுமை அவளை
நேஷவந்தது . சிக்கான
கடன் காட்டி
நேஷவந்தன் கீழ் வரு

அவள்
வெளிகாடு ஓட்டாள்
பணத்தைத் தேடு

இருவருடங்களின் யின் —
திரும்பிவந்து
நேஷகிளாண்டி ருக்கிறான்

தன்மளையிய !

பாவம் அவர்கள்

●
அந்த

காாயக்கடையில்

அத்தனை பேர் கூடி

என்ன செய்கிறார்கள் ...?

பாவம் அவர்கள் !

மன தில்

ஊத்தைகளாக

பழங்குளிட்ட

கல்டங்களையும்

சோகங்களையும்

கழுவ முயல்கிறார்கள் !

இல்லாள்

துப்பாக்கி ஏவைகள்
துளைக்கும்

கண்டுகள் வெடித்து
குதறும்

“ஷேல்” விழுந்து
சிதறும்

இம்முள்ளையும்
ஒரே தடவையில்
செய்வாள்
இல்லாள்
தன்
சொல்லால் .

நிலாக்காலம்

உத்தரவு விடுவதே
உறவுறுப்பு விடுவதே
ஏற்றுவிடுவதே விடுவதே

நீத்தடாகத்தில்
முழ்கிக்குளித்துவிட்டு
நிலவு மன்னை
நீந்தி வெளிவருவான் .

காற்றுத்துச்சாதனன்
கைகளை தீட்டி
மேக ஆட்டயை
ஒபாமல் உரிந்திடுவான் .

நிலவுப் பெண் ஓவளின்
நிர்வாணம் காண
வயதுக்கு வராத
வான விண்ண மீன்கள்
வரிசையாய் வந்து
லட்டமிட்டு
கண்ணிமிட்டும் .

நிலவின் விறத்தை
மரங்கள் கடன்வாங்கி
நீத்தின் மிது
புதுக்கொலம்
வரைந்து நிற்கும்

நீலக்கடல்லைகள்
விலவின் வதனத்தை
முத்தமிட மேலுயர்ந்து
ழுடியாமல் தோல்வியறும் .

ஆனாலும் ...

ஓடிசுபிரிவுவசித்து

ஒலைக்குடிசைகளில்
இயக்கு படுத்திருக்குங்
ஏழை எளியவர்க்கு
ஏதேனும் சுகம்வருமா ?

ஓடிசுபிரிவுவசித்து

கொடிய இருள் நடுவே
நாயகி விழியளத்தேஷுமிழும்
விழிகளுக்கின்னிலவு
நிரந்தர ஒளிதருமா ?

ஓடிசுபிரிவுவசித்து

நூற்று குடும்பம்
நான்றி நூற்றி நூற்று
நூற்று மாண்புவிடும்
ஓடிசுபிரிவுவசித்து

நூற்று நூற்றுவிடும்
நீங்கள் நூற்று நூற்றுவிடும்
நூற் நூற்று நூற்று
நூற்று நூற்றுவிடும்
நூற்று நூற்றுவிடும்

தடயங்கள்

“காதலனே
உன் கட்டளைப்படி.
இங்கு நீ
வந்துபோன
தடயங்களையெல்லாம்
அவர்களுக்கு
தெரியாமல்
அழித்து விட்டேன் .

ஆனால் அன்பே . . .”

யனதில் நீ
தந்துபோன
தடயங்களையெல்லாம்
எப்படி என்னால்
அழிக்க முடியும் ... ?”

‘பிரியமானவளே -

உன்னள்

பிரிய மனமில்லை

ஆனாலும்

சௌரவதற்கும்

இது

வேளை இல்லை

பீரிவு என்றதும்

உன்

இங்மகளின் பிரிவில்

ஏனிட்டு

ஈர்த்துளிகள் ...?

பேஷதப்பெண்ணே

கண்களை

துட்டத்துட்கொள்

விழயலை சோக்கி

விரைவின் ந பாதையில்

எத்தனை எத்தனை

இன்னுயிர் தோழர்களை

இழுந்து கொண்டிருக்கிறேன் நான் . . .

அது உன்கு

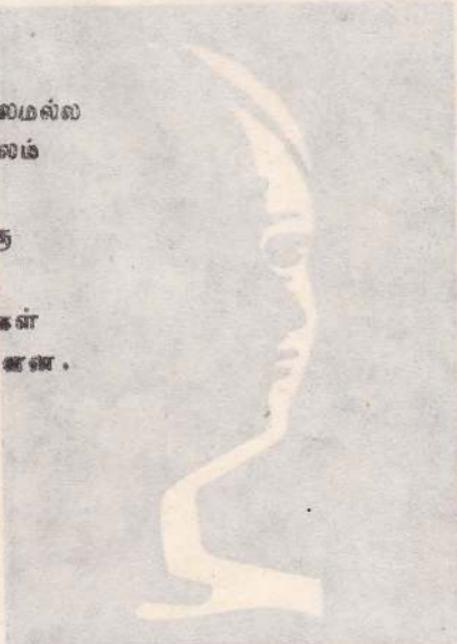
தொய்யத்தா ?

இனமே
 தயிடப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்
 வேளை
 எம் யிருவர் காழ்வில்
 தீபாவளிகள்
 வரமுடியுமா ?

உண் வர்க்கத்தின்
 கெற்றி கள்
 வெறுமையாகும்
 வேளை
 நீமட்டும்
 குங்குஙத்தை
 விரும்புவது
 வியாயம்தானா ?

இது
 இசையுதிர்காலமல்ல
 கிசையுதிர்காலம்

வசந்தம் இய்கு
 வரமுடியாமல்
 வசல் தெவுகள்
 பூட்டப்பட்டுள்ளன .

ஏற்காடு

பூட்டை நீண்டவிலக்கு பெய்ப்பதிலை
 உடைக்கவே நீண்டவிலை
 புறப்பட்டேன் நீண்டவிலை
 இப்போது நீண்டவிலை

(முடிந்தால் அதுவரை
 காத்திரு .)

வருவேன் வினாவில்
 வசந்தத்தை அழைத்து
 சூ

காத்திருந்தால்
 வருவேன்

கதந்திரம்...? கதந்திரம்...? கதந்திரம்...?

கதந்திரம்...?

குறிப்புகள்

கலைக்காரர் பாராய்வுகள்

கலைக்காரர் பாராய்வுகள்

அங்க
வானத்தைபே
இங்கு
வரவழைப்பேன்
எனக்கிறாய்

சிறகுகளை
நியே
சேதப்படுத்திவிட்டு!

உண்டாலும்

ஒரு மீண்டும் பிரதி சூழலை

அடிக்கடி
அடிக்கடி
அமைதியை உரைக்கும்
அதிசூத்தமனே

நெருப்புப்பறவைகளை
இ இங்கு
அனுப்பிவிட்டு

சமாதானப் புறாக்களை
சாக்ஷத்துக் கொண்டிருக்கிறார்ப்

சமாதானம்
சாக்ஷத்துக்கப்படுகிறது.

முற்றுப்புள்ளி

சோகத்தின்
வாரிகளே
நாம் ஈடுக்கும்
பாதை

அங்குப்பாதையின்
முன்னால்
ஒட்டுக்கொண்டிருக்கும்
ஒருவளைக்கேட்டேன் -

“தோழா ...
முடிவின்றி போகும்
இப்பாதை வழியாக
எங்கே
போய்க்கொண்டிருக்கிறாய் ? ..

“ முற்றுப்புள்ளி வைக்க “

இந்தியா

வினாக்கள் பதில்கள்

அமரத் புண்ணால்

அமுத கொள்ளுக்கும்
குழந்தைக்கு

அழுந்த

அனுதாபம்களையும்

கவலைகளையும் வயதிலூ

மட்டுமே

அடுக்கி

அனுப்பிவைக்கும்

அன்பான அன்னை

அழுந்தி வங்கிலூ

வாய்மூர் முறையிலே

வாய்மூர்

மெழுகிலூ சங்கசிலூ வாய்

வாய்மூர் வினாக்கள்

(இப்போது இக்கவிதையை வாய்க் கொலையா?

ஓடு போகவது
கல்வறை பேசுகிறது

“ என்
கல்வறை முன்னால்
இன்று
என் கண்ணீர்
வடக்கிநீர் கன்

ஒரு மனிதனின்
யானாத்தால்
ஆனதல்ல இது

புதிய
ஜனனங்களுக்காக
ஏற்படுத்தப்பட்டது ”

போர்க்களத்தில்

பூவுயர்

ஏன் விவரம் கிடைக்கிறீர்கள்?

பூக்களெல்லாம்

அளவிவகுத்து போகின்றன
புயலோடு போர்ந்தாடுக்க

அன்று அவை

பூஞ்சிக்கு தயாரானபோது
மூட்களுடொல்லாம்
முச்சியபட்டுக்கொண்டன

இன்று —

மூட்கள்தான்

அதன்

முதலாவது ஆயுதம்

ஏனொனில் —

பூக்களெல்லாம்

அளவிவகுத்து போகின்றன
புயலோடு போர்ந்தாடுக்க

இருட்டுக்குள்...

நம் கணவுகள்
கனவுகள் பலித்திட
ஏன் இங்கு
காலதாமதம்...?
இந்தனை நானும்
நாம் வெளிச்சுத்தைத்தேடு
வெளியே செல்ல வில்லை

எதிர் பார்த்து
எதிர்பார்த்து
இருட்டுக்குள்ளேயே
இருந்துவிட்டேங்

படிப்பு

படித்து
பட்டம் செற்ற
யல்பேர்
ஏன்
சமுதாய வாழ்வில்
களிக்கு போனார்கள்

பாவம்
பரிட்டைக்கு
விடையெழுத
மட்டுமே
பயின்றவர்கள்
அவர்கள்

குழி ஒன்று தோண்டுவோம்

எதிரி

குழிதோண்டுக்கொண்டிருக்கிறான்
எம்மை
ஒட்டு மொத்தமாக
வெட்டிப்புதைக்க

எம்மை நாமே

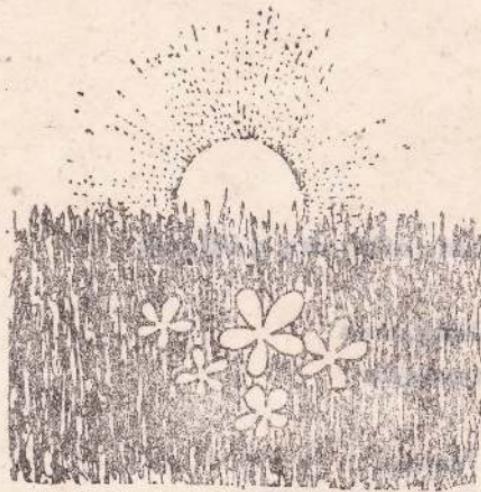
வெட்டிக்கொண்டிருக்கிறோம்
சாதி, மதம், வர்க்கம்
என்ற சூறுகளாக

அதோ

பொம்பர் வருகிற து

பதுங்கு குழி தோண்டுமுன்
வாருங்கள்
குழியொன்று தோண்டுவோம்

இந்த பேதங்களையெல்லாம்
போட்டு
புதைப்பதற்கு !

விடு. யும் வரை....

ৰাজপুর পৰিষদ কলা বিভাগ

இங்கே பாயும்
இரத்த ஆறுகளை
கண்டு
அவலப்படாதீர்கள்

விடுவானம் எப்போதும்
சிகப்பாகத்தானிருக்கும்

விடிந்த பின்பே
நீலமாகும்

தடைகள்

ஏன் நிலையில் கூடும் தடைகள்?

ஒரே சீர்வீரி அப்பாகி என்ன முறை

எதிரியே என்ற ஏன் நிலை என்ன வெல்லாம்

என்ன வெல்லாம் முடியும்?

அன்று எம்பில் ஆயிரம் கரங்களுக்கு விலங்கை மாட்டுளாம்

அன்றே— பல்லாயிரம் கரங்கள் எழுந்து விடுதலைக்காம் சத்தியம் செய்துகொண்டன.

நாறுதலைகளை உருட்டிவிட்டு

கதையே முடிந்ததென

கர்ஜுனை செய்தாம்

முட்டாள் எதிரியே

முடிந்ததா கதை

அன்றுதானே

ஆரம்பமே ஆனது.

எம்

சோலைகளையியல்லாம்

கொக்கட்டிச்சோலைகளாக்னினாய்

புதிய விதைகள்

முனைத்திட

உரம் அங்கே யவிரிடிரா

உண்டானது

மாகிறையில்லை

எரிபொருள் தடை

எற்பட்ட பிள்பு

இன்னும் சுடாய்

எரிகிறது

எம் விடுதலை தீபம்

கல்லூரியில் விடுதலை

சிற்றுளியின் கல்லூரியில்

சித்திரவதைக்குள்ளாகியே

கிளையாகிறது

கல் மாகிறையில்

நி கொடுக்கும் கல்லூரியில்

ஒவ்வொரு அடியும்

விடுதலைக்குதிணகயின்

வேகத்தை

அதிகரிக்கிறது

கல்லூரியில் விடுதலை

அடிவாளின் கல்லூரியில்

சிகப்பைப்பார்த்து

அஸ்தமிக்கப்போகிறதென

ஆப்பைக்கும் உன்னை

என்னவென்றழைப்பது... ?

யவிரிடிரா காப்பறு

அது காப்பறு காப்பறு

அஸ்தமனக்சிகப்பல்ல

விடியலின் சிரிப்பு.

மாறுதல்கள்

நிலைகளை மாற்றி நூல்
நூலைக்கிட்டு.

நூலைக்கிட்டுவதி
நூலைக்கிட்டுவதி

அன்புள்ள நண்பா

உன் நூல்
மடல் கிடைத்தது

மகிழ்ச்சி

கடல் கடங்கு

சென்று நீ

களித்திருக்கும்

தேசத்தின்

அழைகையெல்லாம்

வடித் து

அற்புத மடல் வரைந்தாய்

அங்கெல்லாம்

நி கண்ட

வாறுயர் மாடங்களையும்

பெண்வள சிலைகளையும்

இன்னும் இன்னும்

ஏத்தனை யோ

விடயங்களையும்

விவரித்திருந்தாய்

அங்கிய மண்ணின்
அழகிலே திளைத்திடும்
நீ
உன் கொந்த மண்ணின்
அவலங்களை
கொஞ்சமாவது
அறிய விழைந்தாயா ?

அந்த
அழகுக்கோலங்கள்
கண்களை
ஆக்கிரமித்துக்கொள்ள
இந்த
அவலங்கள் எவ்வாம்
மறைந்து கொண்டனவா ?

வேதனைப்படுகிறேன்
நன்பா
வேதனைப்படுகிறேன்

அன்றொருநாள் நீயும் நானும்
ஙம் நண்பர்கள்
குழாமும்
சேர்ந்து விளையாடிய
இடங்கள்

முறை சிவங்காவி
மகிழ்ந்திருந்த
மலர் வனங்கள்
கைகோர்த்துத்திரிந்த
வீதிகள்

பழத்து... பல பல முறை
பள்ளிக்கூடம்
நூலகம்
சங்கித்த மனிதர்கள்
பற்றிய
மனப்பதிவுகளை
மீண்டும் ஒரு முறை
மீட்டுப்பார்

எவ்வளவு இனிய
நாட்கள் அவை !
எவ்வளவு இனிய
இடங்கள் அவை !
எவ்வளவு இனிய
மனிதர்கள் அவர்கள் !

இப்போது இங்கு
ஒன்றுமே இல்லை

கால் பந்து விளையாடிய
மைதானம்
காக்கியிடை அரக்காள்
கூடாசம்

சோலைகள் யாவுக்
 தியந்து
 பாலைகளாயின
 வீதிகளைவிடாம்
 ஒரே
 வெறுமை
 அதுமட்டுமா...?
 மாற்றங்கள்
 எம்
 மனங்களிலும்தான்
 மனதில் அன்றி ருந்த
 மெல்லிய சலனங்கள்
 இளமை உபாகதகள்
 எல்லாம் இப்போது
 இல்லவே இவ்வை
 டிருதியான
 உணர்வளைகளால்
 அவை
 அடித்துச் செல்லப்பட்டுவிட்டன.

ஸ்ரீ மாணிக்ரமர் முஸ்லீம்
 கிருஷ்ண சாமுலிக்கா
 ஸ்ரீகாந்தர் சாமுலிக்கா
 ஸ்ரீ முக்தீர்

தி.ரு. மு. விவேகானந்தன் மிகத் துடிப்பான் இளைஞர் எப்பொழுதும் ஏதாவது ஒரு காரியம் ‘தமிழுக்காக’ச், செய்துகொண்டிருக்க வேண்டும் என்ற துடிப்பை ‘விவேக்’ கிடம் எவ் வேளை விதிமும் காணக்கூடியதாக இருக்கும்.

இளமைத் துடிப்பிடன் இனிமையாகப் பேசவும் தெரிந்த இவரை முதன் முதலில் சிறந்த பத்திரிகையாளனாகவே நூன் சந்தித்தேன். ஈழமுரசு பத்திரிகையின் ஸ்தாபக ஆசிரியராக நான் கடமையாற்றிய வேளையில் 1984 லிசுசந்திப்பு திகழ்ந்தது.

பின்னர் கட்டிரையாளனாக, சிறுக்கை எழுத்தாளனாகவே வெல்லாம் தரிசிக்க நேர்ந்தபோது. நான் ஆச்சரியப்பட வில்லை - எனது எதிர்பார்ப்புகள் நிதர்சனமாகிக் கொண்டிருந்தன.

சில மாதங்களுக்கு முன் மு. மேத்தாவின் புதுக்கண்ணைத் தொகுதியொன்றை மேய்ச்சலிட நேர்ந்தது. சில தினங்களுக்கு முன்னர் ‘விவேக்’கின் தடயங்கள், தொகுதியின் புதுக்கவிதைகளைப் படிக்க வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது.

இரவு படுக்கைக்குச் சென்ற வேளை, இரண்டும் மனதில் ஆவலமோதின. மேத்தாவின் கவிதைகளை ‘விவேக்’கின் கவிதைகளிலிருந்து பிரித்துப்பார்க்க முடியாது போய்விட்டது அவர்— வளர்ந்த கவிஞர்

இவர்— இளங்கவிஞர்

ஆனால், இரு வரின் எழுத்துக்குமிடையில் வேறுபாடுகளை தையுமே என்னால் காணமுடியவில்லை.

‘விவேக்’கின் தடயங்கள் ஆழமானவை. அர்த்தம் நிறைந்தவை. நின்று நின்று தத்துணம் பேசபவை.

தடயங்கள் புதுக்கவிதை வரலாற்றில் ஒருமைல்கல்!

எஸ். திருச்செல்வம்

பிரதம ஆசிரியர்

முரசோவி | வாரமுரசோவி

15-09-1987